

Per Lluís Salinas el dj., 22/02/2024 - 10:00

Algú ha pogut mai refer un cabdell de llana tal com el venen a la botiga? Com a mínim, és una tasca titànica aconseguir que el fil estigui tan ben enrotllat com ho està quan encara no s'ha desfet. És tan bonic i està tan ben fet que fa pena estirar el fil i desmuntar el seu ordre perfecte.

Això sembla recordar a la petició que tantes vegades va resar sant Ignasi abans de començar la seva oració: "Senyor, dóna'm la gràcia de que les meves intencions, accions i operacions siguin purament ordenades per poder-te servir i lloar".

Però aquí se'ns presenta un dubte: quin ordre ens permet servir i lloar Déu, l'ordre del cabdell nou que està paralitzat, que només és bell quan no s'usa i no serveix als altres o el del fil de llana que s'ha deixat teixir, renunciant a la comoditat del cabdell i ara serveix d'abric a algú gràcies a l'ordre de la trama d'un jersei?

"Estar ordenat", per sí mateix, no és res. L'ordre sempre ha de tenir una direcció. És una eina, quelcom que ens ajuda a anar cap a algun lloc. La pregunta, més aviat, seria sobre cap a on volem anar, sobre quin és el criteri que volem per la nostra vida. Sant Ignasi convidava a estar ordenats per poder servir i lloar Déu. El criteri que proposa és aquest. Quin és el nostre criteri?

Aquest temps de quaresma pot servir per revisar els nostres criteris. Una bona pregunta és si Déu mateix és el criteri. I això és molt important perquè no es tracta d'estar alerta amb el que és dolent. Més o menys, això ens és fàcil detectar-ho. El que costa més és adonar-se quan una cosa bona no ens està portant cap a Déu. I només si Déu és el criteri podrem estar segurs de que el que fem és el que hem de fer.

Quin ordre busquem a la nostra vida?

Quin ordre ens porta cap a Déu?
